

Častitemu gospodu
ANTONU MEDVEDU

v prijazen spomin
 slovesne nove svete maše
 dné 31. malega srpana leta 1892.

Penès pred božji stopil si oltar,
 Opravi! sveti nekrvavi dar,
 Bogú služabnik, na Njegovo čast,
 Nam v dušni prid, za svete Cerkve rast.
 Zvonôv in orgelj spev, slovesno mil,
 Na delo Tebe vzvišeno budil,
 In zêmlje vse naródom je Gospod
 Poslal izvoljenca med naš Te rod,
 Da iz svetá bridkostij in temin
 Pot kaži mu do svetlih visočin,
 Da vôdi ga, učitelj njemu zvest,
 In ž njim uživaj rádot in bolest.
 Duh bistri Tvoj in blágo Ti srcé
 Poróka nam veljavna sta za Té,
 Da skala Cerkvi bodeš stal krépak
 In vzoren ter nevstrašljiv narodnjak.
 A kdor se Bógu, dômu posvečuje,
 Najvišjo ta dolžnostij izpolnjuje! —

Prijatelj. =

= *Josip Cimperman*

Narodna in univerzitetna
knjižnica

© NUK

00000445849

